

Pipan Franc je še vedno prvi med vsemi in ima 170 ur. Drugi je Matjaž Anton 142 ur, njegova žena Matjaževa Olga 100 ur in hčerka Olga 74 ur. Kodran Stanislav ima 110 ur, Mrak 88 ur, Tomše Anica 72 ur, Pezdirc Nežka in Uršič Ela 66 ur, Vidmar Janez 57 ur.

Uslužbenici pošte so se obvezali za 3200 prostovoljnih ur in so dosedaj opravili 3100 ur. Obveza traja do 15. 7. in jo bodo gotovo prekoračili.

V Češnjicah so do sobote vpisali 12.500 din. Kolikor po nekod gledajo na prispevke večjih kmetov in funkcionarjev, so tu sami vpisali ne glede na to, da do tedaj nista podpisala niti sekretar OF in niti predsednik KLO.

Po nekaterih ostalih krajih je v soboto izgledalo stanje takole:

V Vitanju	175.750 din
V Novi Cerkvi	60.500 din
V Višnji vasi	50.000 din
V Vojniku	165.000 din
V Škofji vasi	168.000 din
V Trnovljah	60.000 din
V Pristavi	22.000 din
V Ljubečni	56.500 din

Mnogi kmetje so v rešnici prispevali vsote, ki odgovarjajo njihovem imetju in s tem pokazali, da želijo pomagati pri dvigu naše domovine.

Kmet Goleš iz Pristave je dal 8000 din. Kmet Kužuh iz Škofje vasi pa tudi 8000 din.

Na Frankolovem je penzionist Šošter Ignac dal 1000 din.

Mali kmet Grašer Jožef 3000 din, Kračun Alojz, kovač, 1500 din.

Člani sindikalne podružnice gostinskih podjetij so vpisali 120.000 din

Člani sindikalne podružnice Gostinsko turistične stroke v Celju so obljubil, da bodo vpisali 100.000 din ljudskega posojila.

Vpisovanje posojila se je pričelo 1.7. ter je do sedaj vpisanega že 120.000 din. Lep vzgled pa je pokazala članica Stark Adela, natakarka v kolodvorski restavraciji. Ker ni naša državljanka je namesto Ljudskega posojila darovala 1000 din Komunistični partiji.

Isto tako zavednega se je izkazal tov. Čepin Vid, vratar Hotela »Evropa« v Celju, ki je vpisal 10.000 din Ljudskega posojila. Prav tako so se pri vpisu posojila izkazali naslednji člani podružnice:

Kovač Ivan, natakak v kavarni »Evropa in tajnik podružnice 3000 din, Zorko Ivan, natakak v kavarni »Evropa« in predsednik podruž. 3000 din, Pavšer Rudolf, natakak v kavarni »Evropa« 3000 din, Durini, ravnatelj Hotela »Evropa« 3000 din, Poženel 3000 din.

Vsi ostali člani pa na manjše vsote in to od 500 do 2000 din.

Zaupamo v Partijo

V torek, dne 6. t. m., zvečer se je vršilo v Žalcu v domu ljudske prosvete zborovanje delovnega ljudstva, da razmotri neopravičene klevete proti naši Partiji, Titu in naši državi. Prisostvoval je tudi delegat Centralnega komiteja KP Slovenije tov. Krivic.

Zborovanje, ki se ga je udeležilo okoli 600 ljudi je otvoril org. sekretar OK KPS Celje-okolice tov. Teržan. V uvodnih besedah je poudaril pomen tega zborovanja, nakar je podal besedo tov. Krivicu. Nenehoma prekinjan ob burnega aplavza množic, njenega vzklikanja Titu, Partiji, Sovjetski zvezi itd., je tov. Krivic orisal vlogo, ki jo je Komunistična partija Jugoslavije igrala v raznih razdobjih življenja naših narodov. Z argumenti, ki jih ljudstvo samo dobro pozna in ceni, je prepričljivo ovrgel vse krivične očitke našemu ljudstvu in Partiji ter pokazal vsu tendencioznost in grdi in skrajno žaljivi izmišljotini. Na kraju, je vseskozi spremljan od gromkega pritrdjevanja navzočih izrekel misli vsega ljudstva: Nihče nas ne bo odvrnil od jasno začrtane poti v socializem in z dejanji bomo dokazali njeno pravilnost. Nihče nam ne more zatreti iskrene ljubezni do Sovjetske zveze, do tov. Štalina, VKP(b) in Partij

CENTRALNEMU KOMITEJU KOMUNISTIČNE PARTIJE JUGOSLAVIJE

Člani Okrajnega odbora Osvobodilne fronte Celje-okolice, zbrani na zasedanju dne 7. julija 1948 ogorčeno zavračamo neosnovane in neutemeljene obdolžitve izražene v resoluciji Informbiroja na račun CK KPJ.

Kot aktivisti potrjujemo, da je Osvobodilna fronta pod vodstvom KPJ hodila in hodi po poti, ki jo nakazuje Komunistična Partija, da je ostala tudi v pogojih gospodarske obnove in izgradnje prav tako borbeni in revolucionarna množična organizacija, kakor je bila med okupacijo vse od leta 1941, ko je bila ustanovljena na pobudo Komunistične partije.

Izražamo svoje polno zaupanje v pravilno vodstvo CK KPJ in maršala Tita, ter izkoriščamo to priliko, da damo ponovno izraza globokemu spoštovanju, ki ga gojimo do Sovjetske zveze in njenega voditelja Štalina, da damo duška hvalečnosti Rdeči armadi, ki je pomagala dokončno osvoboditi našo domovino od okupatorja, da izrečemo čustva zvestobe do ostalih bratskih demokratičnih držav.

Z vztrajnim podeseterjenim delom in še hitrejšim tempom pri izvrševanju petletnega plana bomo dokazali, da stopamo pod vodstvom KPJ čvrsto in neomahljivo po poti v socializem in to bo naš odgovor na vse neutemeljene izrečene obdolžitve na račun CK KPJ in našega vodstva.

Smrt fašizmu — svoboda narodul

Člani okrajnega odbora OF Celje-okolice

Vaška mogotca Bombač in Guček sta pokazala svoje pravo lice

Kako izkoristijo nekateri nam neprijateljski elementi vsako priliko, da bi napravili zmedo med ljudstvom nam dobro kaže primer, ki se je zgodil pretekli teden v Planini pri Selnici.

Resolucija Informbiroja in razni radijski komentarji so kot izgleda, posestniku Bombač Antonu, vzbudile strupeno željo kako obrniti stvar na svoj mlin in vnesti med ljudstvo poplah ter omajati trdno vero v pravilnost naše poti in delo voditeljev. Razširjal je vesti, češ da je radio Ljubljana poročal, da je maršal Tito zbežal v London, ker je izdajalec, da je treba sneti vse njegove slike itd.

Take govorice je razširjal med ljudstvo. Toda kdo mu je verjel? Ljudstvo ne. Naše delovno ljudstvo se je ob teh dogodkih še bolj strnilo. Pod vodstvom komunistične partije pod vodstvom maršala Tita in jim z pospešenim delom dokazuje svojo zvestobo in neupravičenost vseh obtožb. Verjel mu je le izrodek, znani spekulanti, posestnik, gostilničar in trgovec Guček Martin. Človek,

Delavci pomagajo obdelovati industrijsko ekonomijo

Kdorkoli pozna Savinjsko dolino, pozna gotovo tudi St. Pavel pri Preboldu, če že ne drugače, pa po veliki in lepi tovarni, kjer se dan za dnem izdeluje blago v veliki množini. Vsi, ki so tam zaposleni — razen morda par izjem — delajo z veselo zavestjo, da bo njihov trud poplačan s stoterimi obrestmi, da delajo za izboljšanje lastnega življenja. Zato pa, če stopiš kamorkoli v obrat, te pozdravijo hrumeči stroji, hiteče roke in nasmejani obrazi, da ti je samemu pri srcu lepo.

Ima pa tovarna tudi svojo ekonomijo. Vse širno polje in travniki, ki obkrožajo grad Prebold, je last delavstva. Zal se pa večina njih tega še nič kaj prav ne zaveda in je bila do pred kratkim zelo slaba udeležba pri obdelovanju njiv. V poslednjem času pa se je tudi to precej izboljšalo. Najprej so začeli iz tiskarne. Moški so kosili, ženske okopavale. Potem so prišli iz navadne tkalnice v velikem številu, na čelu s svojim mojstrom Vinkom. Napovedali so avtomatski tkalnici — ki je bila v resnici najbolj zaspana — tekmovanje. No, končno so se vzdignili tudi tam in groze, da bodo dali vse druge v koš. Njim so se priključili tudi iz obeh navijalnic in sedaj je na njivi dan za dnem dolga vrsta pridnih žena in deklet. Tudi iz pisarne ne zaostajajo, celo fantje so prišli. Zani grozi, da bo s svojo motiko vse premahal.

Toliko za enkrat, da ne bi kdo mislil, da v St. Pavlu vse spi.

Obljuba graditeljev zadružnih domov na čast V. kongresa KPJ je stvar časti slehernega člana naše skupnosti

Delovno ljudstvo Jugoslavije je navdušeno sprejelo predlog Ljudske fronte za izgraditev zadružnih domov. Uspehi pri gradnji postajajo z vsakim dnem bolj vidni, posebno pa sedaj, ko se po naših vaseh graditelji uporno borijo za uresničenje danih obveznosti Titu in Partiji. Vaščani Sešča so pri nas prvi dokazali, kako se je treba boriti za izpolnjenje obveznosti, kako se premagujejo težave in kako se kuje trdno bratstvo med delavci in kmeti.

V okraju Celje-okolice gradimo precejšnje število zadružnih domov. Od teh bo osem takih vaških gospodarskih in kulturnih središč do V. Kongresa KPJ že pod streho. To je obveznost Partiji in Titu, uspeh in izvedba te obveznosti pa bo dokaz velikega zaupanja naši Partiji, voditeljici naših narodov.

Po zgledu Sešča hočejo biti sedaj vsi na prvem mestu. Vendar držijo pravilo, da je vsepovsod med dobrih tudi nekdo najboljših. To najboljše gradilišče pa je pri nas nedvomno v Libojah, katerim pa so trdno za petami tudi Klane pri Dobrni, Kaplja vas, Latkova vas, Vrbje, Skofja vas, Marof, Planinska vas in Breg pri Polzeli. So pa tudi še druga gradilišča kjer se graditelji trudijo, da bi dosegli čim večje uspehe.

V Klancu pri Dobrni so nedvomno dosegli že veliko uspehov, če pomislimo, da so šele pred tedni postavili gradbeno upravo, določili prostor, začeli zbirati material itd. Ljudje so komaj čakali, da je bil prostor zakoličen in so še tisto minuto začeli kopati temelje. Pravtako so pripravili potrebno kameno, les in tudi opeke imajo toliko, da lahko začno zidati medtem ko bodo zbirali še nadalje količino potrebne opeke. Strešno opeko tudi že imajo, a kar je najbolj važno, graditelji imajo najnujnejši kapital, ki je potreben pri vsakem ustvarjanju, imajo trdno voljo in veliko zavest. Posebno pa jih vzpodbuja njihova obljava da bodo dom postavili do V. Kongresa KPJ.

Tudi Skofja vas spada med gradilišča, ki zelo dobro napredujejo. Kmetje v Skofji vasi so si delo lepo organizirali. Vsak kmet ve, koliko prostovoljnih ur mora narediti, da bo njihov zadružni dom do 21. julija, na dan V. Kongresa KPJ završen, kot so se obvezali. Delovni polet je zajel vse vaščane in so dosegli z lastnimi silami ob podpori Okrajne uprave zbrali 1000 m³ kamena, 15.000 kg apna, en vagon strešne opeke. Zidno opeko pa delajo sami in so sedaj spravili na gradilišče 35.000 zidakov. Poleg tega imajo 50 m³ lesa. Vsa ta pripravljena material in delovni polet tamkajšnjih graditeljev jamčita, da bodo kmetje iz Skofije vasi praznovali prvi dan V. Kongresa v novem zadružnem domu.

V Petrovčah, kjer se delo v začetku ni razvijalo kot bi se moralo, so se na pobudo OF organizirale delovne brigade, katere imajo že sedaj velike uspehe, saj so v enem tednu naredile 3000 zidakov.

Na Bregu pri Polzeli so kmetje prišli za delo in se obvezali, da bodo dom zgradili do 21. julija. Res je, da do tega datuma ni več daleč, vendar bodo

Cilenškova Betka bo do kongresa KPJ opravila 300 prostovoljnih ur — v znak zaupanja Titu in Partiji pa še 200 ur

Cilenškovo Betko pozna skoraj vsakdo, ki je le nekajkrat prišel na ruševine opravljati svojo frontovsko dolžnost. Saj menda ni dneva, da nebi bila tam. Zjutraj vstane toliko prej, da dela vsaj dve uri na ruševinah preden gre v službo. Zvečer pa ko se vrača iz pisarne se večkrat niti domov ne oglasi, temveč gre naravnost na ruševine. Betka je ena izmed tistih žena, ki danes z največjo vneto dvigajo našo državo iz ruševin. Betka se ni ustrašila nadčloveških naporov partizanskega življenja, saj je z vso družino bila od enainštiridesetega leta v partizanih in se tudi danes ne ustraši 16 urnega dela na dan. Že njena prva obveznost je bila visoka. Obvezala se je, da bo do Kongresa KPJ dala 300 prostovoljnih ur na ruševinah. Ima že 256 ur in bo do Kongresa prekoračila svojo obveznost.

Obveznost je treba prekoračiti. — pravi Betka, ki se dosledno drži socialističnega načina dela. Prav kakor na ruševinah je odlična uslužbenka pri Ljudskem magazinu, kjer tudi preko-urno dela. Ona prav tako noče priznati, da ji tako vneto sodelovanje pri obnovi škoduje v gospodinjstvu. Doma v hiši je vkljub temu vse v najlepšem redu. Kdaj uspe Betka to vse narediti? Ponoči seveda.

Betka je sedaj, ko je bila naši Partiji in CK-ju storjena tako groba krivica, premišljevala kako bi tudi ona dokazala, da so vse klevete izmišljene in kako neomajno zaupa v Partijo in Tita, pa se je v ta namen obvezala še za 200 prostovoljnih ur. Tako bo Betka v letošnjem letu opravila prav gotovo preko 500 prostovoljnih ur.

Ta drobna požrtvovalna Betka borka in vzor pri delu za skupnost je lahko ne samo ponos svojih sotovarišev, temveč lahko služi za vzor vsem Celjanom in je ponos celjskih prostovoljcev-brigadirjev.

Kaj pravite, kdo je dal več?

Stari Vodovnik Martin je znan menda vsem v Vojniku. Že 65 let mu je zlezlo na osivelo glavo. Če ga srečate na cesti, boste videli, kako previdno prestopa, napol je že slep. V prvi svetovni vojni jo je skupil in od takrat je kot invalid živel v Vojniku. S svojo staro ženo je otepel marsikatero hudo uro stiske in nadlog, ki so včasih tlačile tudi močnejše podložene ljudi. Vseščito se je prebijal kot najemnik iz dneva v dan. Hodil je po kmetijah z ženo in za boro plačilo opravljal poljska dela. Očitati mu ni imel nihče nič hudega saj ni nikoli nikomur kaj hudega storil. Pač pa bi moral marsikoga vščipniti za vest, če bi se hotel zavedati tega, da je staremu sključnemu Martinu napravil že marsikatero krivico. Po osvoboditvi pa je Martin dobil od agrarne reforme vrtič in nekaj sadnih dreves, ki jih Martin z vso vnemo in ljubeznijo goji.

Nekega večera, ko se je vrnil z dela na kmetih, je Martin sedel s svojo ženo v stanovanju.

— Hladno je letos. Kajne? —
— Hladno, hladno, — mu je potrdila.
— Letos bo treba kupiti drva za zimo, kaj? —
— Oh treba treba. —
Martin je stopil po hiši sem ter tja. Odnekod je privlekel star robec, kjer je bil zavezan denar. Kovači, dinarji, petdesetaki in stotaki, vsega skupaj 500 dinarjev. — Ali bo dosti? — si je na tihem mislil. Skrbno je zavezal robec in ga spravil na staro mesto.

Potem je počasi pridrsal nazaj k mizi in vprašal:

— Je prišel Invalidski vestnik?
— Je.
— Je kaj novega?
— Piše da bi bilo lepo, če bi tudi invalidi vpisali svoje prihranke za posojilo. —
Ni dal miru dokler mu ni žena prebrala vsega, kar je pisalo o tem.

Martin je premišljeval še pozno v noč, ko je počival po trudu polnem delu.

Martin je sedel v gostilni in srkal počasi iz svojega kozarca. Prava reč saj dva deci jabolčnika že ni cela krava. Za sosedno mizo so sedeli neki moški in se razgovarjali. Martin sicer ni poslušal. Bog ne daj da bi bil Martin radoveden kaj ljudje govorijo, slišal pa je le da so večkrat rekli — Ljudsko posojilo. — Pomignil je sosedu.

— Ti, kdo pa so tistile tamle? —
— Zakaj sprašuješ? —
— Ih no, vedel bi rad. —
— Z okraja so menda...
— Ahaa, — je zapotegnil Martin. Strmel je v svoj kozarec in se nemirno premikal na stolu. Oni tam za mizo pa so še kar naprej govorili o Ljudskem posojilu.

— Mikuž bo dal 1000 din. — je rekel eden.

tej nalogi še lahko kos, če bodo kot dosedaj složno poprijeli, saj imajo že zabetonirane temelje, pripravljenih 40.000 zidakov, 9.000 strešnikov, 64 m³ lesa in 15.000 kg apna. Tudi kamenje in pesek imajo že zasiguran.

Kakor smo že omenili hočejo graditelji zadružnega doma v Libojah biti na prvem mestu v okraju. Tudi Libojčani so sklenili, da bodo zadružni dom zgradili na čast V. Kongresa KPJ. Temelj so zazidali in tudi ostali material imajo pripravljen. Treba je samo začeti z zidanjem. Mi vsi verjame-mo, da bodo delavci in kmetje v Libojah častno izvršili svojo nalogo in izpolnili obveznost zadano Partiji in tovarišu Titu.

Tudi v Vrbju in še marsikje se dela s podvojenimi silami, kjer kmetje z vso resnostjo sodelujejo pri gradnji zadružnih domov. Tam se kmetje zavedajo pomena zadružnega doma za vaško skupnost, kajti le zadružništvo in skupnost bo kos velikim nalogam, ki se postavljajo pred delavce in kmete v izgradnji socializma.

Če smo omenili ta najboljša gradilišča zadružnih domov, pa nikakor ne smemo zamažati, da so nekatera gradilišča, kjer stojijo dela na mrtvi točki. Izgovarjajo se, da nimajo delovne sile. Tako se zgovarjajo na primer v Dobju pri Planini in še drugod. To pa ne drži, saj so mladinci in mladinke z Dobja z veliko voljo šli na gradilišče zadružnega doma v Marofu. Todokazuje, da je vsepovsod potrebno najprej sodelovanja gradbene uprave, razumevanje KL odborov in sodelovanje vseh množičnih organizacij. Edino na ta način bomo kos vsem nalogam, edino na ta način postanejo prepreke premotivne. Potrebno je, da se slabša gradilišča vgle-dujejo, po dobrih. Posebno pa sedaj, ko gradilišča tekmujejo na čast V. Kongresa. Ni treba misliti, če se katero izmed gradilišč ni obvezalo, da bo dom do Kongresa gotov, da potem ni treba tekmovati. Naša dolžnost je, da podvojimo naše sile v borbi za izboljšanje naših življenjskih pogojev. Z zavestjo, da delamo za sebe in na čast V. Kongresa, bomo dosegli do tedaj velike uspehe.

Prvi so dosegli in prekoračili svojo obveznost za prostovoljno delo

»To je nekoliko visoka obljava« so modrovali nekateri uslužbenci Zadruga v Celju, ko je upravni odbor sindikalne podružnice predlagal za prostovoljno delo 3.000 ur. Na prvi pogled je bila sicer to precej visoka številka in v začetku so mnogi dvomili, da bo sploh mogoče to obvezo realizirati.

Trda je bila borba v začetku, mnogo je bilo treba govorjenja in besedičenja. Ko so nekateri člani upravnega odbora dali zgled in pobudo, se je pa med člani začelo pravo tekmovanje. Začelo se je kosanje med posamezniki, kdo bo naredil več ur, kdo bo prej dosegel obljubo t. j. 50 ur.

V pisarni so namestili razpredelnico, iz katere je bilo vsak čas razvidno koliko ur je kdo prostovoljno delal. Vsakdo, ki ga je pot zanesla v pisarno je najprej obstal pred tem grafikonom in na tistem sklenil, ko je videl kako nekateri prednjačijo, da bo tudi on napovedal borbo ruševinam. Komendant brigade je delo v sodelovanju odbora lepo in pravilno organiziral, tako, da bi bili vsaki izgovori, da se nekdo dela ne more udeležiti neutemeljeni, kajti delalo se je zgodaj zjutraj in tudi zvečer po večkrat pa teden. Kmalu se je izkazalo, da je ta način dober, zato so se tudi takoj kazali uspehi. Številke so naraščale in z njimi je vedno močnejše postajalo tekmovanje in rastla udeležba na prostovoljnem delu. Prava slovesnost je bila ko je prvi dosegel svojo obvezo in je na razpredelnici imel v rdečem kvadratu zapisano »50 ur.« Tako so se ti kvadrati množili,

razpredelnica je kar nehotе dobivala rdečo barvo. Jasno pa je, da nekateri, lahko jih imenujemo »kratkovidne« teh rdečih kvadratov niso videli in zato tudi delali niso, misleč, saj bodo drugi namesto mene delali. Teh je bilo jasno prav malo in ti niso med nameščenci uživali ugleda. Vsakdo jih je opominjal in se kar jezil, ker so takšni kvadrati celoten izgled razpredelnice in povzročali, da se je dosega obveze zavlačevala.

Medtem se je sindikalna podružnica zavezala še za 100 ur, tako, da je celotna obveza znašala 3.100 ur.

Bolj kot so se približevali temu številu, večja nestrpnost je vladala med posamezniki. Vsakdo se je pa dne 16. 6. 1948 veselo nasmejal, ko je komendant brigade ugotovil, da so člani podružnice delali 3.108 ur in s tem dosegli in presegli obvezo točno v dveh mesecih. Stočasno je pa članstvo sklenilo, da se s tem rezultatom ne zadovolji, ampak se bo delalo dalje, predvsem pa delalo na tem, da bodo vsi zamudniki dosegli obvezo 50 ur.

Delo je šlo naprej, počivati niso hoteli, vsemu Celju hočejo pokazati kaj vse zmore dobra volja in pa pravilna organizacija. Danes beležijo že preko 3.300 ur in bodo brez dvoma svojo obvezo presegli najmanj za 50 odstotkov. Pa poglejte jih danes, če se kdo pogovarja o prostovoljnem delu kako so ponosni, kar smeh jim nekako leze na obraz. Vprašajte kogar hočete, vsakdo bo nad uspehi zelo zadovoljen, vsakdo bo dejal, delal bom še naprej, saj vidim da je potrebno.

»Samo 500 din dam. Vem da dam za nas, da bomo vsi skupaj boljše živeli, če ne jaz, ker sem že star, pa naši otroci.«

S tresočo roko je podpisoval obveznico. Tresla se mu je zato, ker je bil razburjen od zadovoljstva da tudi on, Martin, poljski delavec in invalid, daje posojilo, medtem ko nekateri drugi premožni ne dajo nič. Odkrival je iz sobe z iztežim korakom a v srcu je bil Martin mlad kot že dolgo ne; drva si sicer ne bom mogel kupiti. No kaj za to. Jih bova že do jeseni nabrala po gozdu.

Po trgu so govorili koliko je kdo dal. Ta 1000 oni 500. Tale ima, pa ni dal nič. Celo Martin je dal 500, so govorili. Neredko pa je bilo vprašanje koliko je dal Brezovnik.

— Tisoč je dal. —
— Komaj. —
— Lahko bi dal več. —
— Njemu se nebi poznalo. —
— Tako gotovo ne kot Martinu. —
— To pa res, — so govorili.

Stari Vodovnik Martin invalid, poljski delavec s 65 leti na sivi glavi je dal 500 din po dinarjih prihranjenega denarja.

Bogati Brezovnik, močan grunter in bivši trgovec, kateremu so nešteti tisočaki polzeli skozi roke, pa 1000 din.

Kaj pravite kdo je dal več in bolj od srca?

Pionirski dan nam je pokazal lepe uspehe v učenju in delu naših najmlajših

Prejšnjo nedeljo so pionirji po vsej Sloveniji praznovali svoj »Pionirski dan«. Ob zaključku šolskega leta so pokazali kaj so se tekom leta naučili in prikazali svoje delo. V okraju Celje-okolica so proslavili pionirski dan v šestih centrih, kamor so prišli pionirji iz vseh šol v okraju.

Razstave, ki so bile v vseh centrih so nam nudile prav lepo sliko njihovega truda, da bi čimprej obvladali snov, ki se jim je predavala v šoli. Prikazale so nam pa tudi kako se večina naših pionirjev usmerja že sedaj v razne gospodarske panoge. Izdelki velikih števil pionirjev kažejo, da so med njimi odlični talenti, ki bodo s časom postali pravi mojstri v strokah za katere se že sedaj navdušujejo.

Na pionirski razstavi v St. Juriju nas je navdušil majhen radioaparati na slušalke, ki ga je sestavil pionir Breznik. Mala sadna stiskalnica, ki jo je izdelala pionirka Klanjšek Režika in še nešteto drugih predmetov. Pionirji iz Ponikve so razstavili svojo vas v miniaturo, traktor iz lesa, sadno stiskalnico itd. Sami so izdelali šahovnice in figure. Horvatič Milan, ki pravi da bo mizar, je napravil prav lepo majhno spalnico. Odrad Ivana Cankarja iz Štor je prav lepo prikazal delo zgodovinsko-zemljepisnega krožka razstavil je nekaj vzornih stenčarov, nadalje relief tovarne v Štorah. Tudi ostali odredi, ki spadajo v sektor St. Jurij so tu razstavljali. Razstavni prostor, je bil kar napolnjen z izdelki, risbami, slikami ročnimi deli in stenčasi.

V povorki, ki je bila dopoldne so nosili svoje izdelke, na transparentih so imeli prikazane vse svoje uspehe in s svojim nastopom zadivili vse gledalce.

Tudi v Vojniku so se dostojno pripravili na ta praznik. Ob povorki jim je igrala godba. Otroški sejm, ki je bil v fizikalnem domu je bil kar precej bogat.

Na razstavi, ki pa ni bila tako vzorna kot v St. Juriju, nam je posebno ugajalo delo risarskega krožka, posebno pa risbe pionirja Moric Ivana. Pa tudi pionirji iz doma v Dobrni so razstavljali lepe izdelke. Ponosni so pa v Vojniku na svojo drevesnico v kateri imajo 480 drevesc. Poleg tega gojijo sami preko 2000 smrekovih sadik, pod nadzorstvom strokovnjaka pri OLO.

Pionirji iz Socke so se posebno postavili v sprevedu. Na transparentih so prikazali svoje uspehe na gospodarskem polju. »Nabrali smo 1200 kg zdravilnih zelišč, so imeli na enem transparentu. Zadaž so nosili majhne smrečice, na transparentu pa »Pogozdili smo 10.000 m² goličav«.

Ob zvokih godbe je v Zalcu dolg spreved pionirjev korakal, ter pokazal prav vsestransko dejavnost. 23 pionirskih odredov je prikazalo svoje uspehe. Za odrednimi zastavami so se v spreved razvrstili, najprej nekaj pionirjev v mornarskih oblekah iz Zalca, za njimi iz St. Jurja. Lesen traktor v naravni velikosti, je žel prav poseben aplavz. Od gledalcev so bili prav posebno pozdravljeni modelarji z modeli jadrskih letal, sadjarski krožek, čelbarski, Braslovški hmeljarji itd.

Na vozu kjer so imeli pionirji iz Zabukovce prikazano rudarsko okno, v katerem so trije pionirji kopali, so imeli napis: »Pionirji-bodoči strokovnjaki našega rudarstva«.

Fizikalni nastop v Zalcu, ki je bil popoldne, je prav lepo uspel prav tako ostale točke programa. Pionirji iz Zalca in okolice se tudi postavljajo z zelo lepo razstavo.

Pri vsej organizaciji in izvedbi pionirskega dne je vložilo dosti truda in časa učiteljstvo, ki je dosti pomagalo pionirjem, jim svetovalo in vodilo.

Poleg gornjih je prav tako lepo uspel pionirski dan v Laškem in tudi Kozjem. Dokazal nam je, da naši pionirji ob dobri vzgoji, hitro napredujejo in da se s svojim učenjem in delom vedno aktivneje vključujejo v vrste borcev za izpolnitev petletke.

Mladinska brigada učencev v gospodarstvu odšla na progo Dutovlje—Sežana

V Laškem so se zbrali 28. junija mladinci in mladinke — učenci v gospodarstvu iz vsega okraja Celje-okolica v mladinsko delovno brigado.

V brigadi je bilo že takoj ob začetku živahno razpoloženje. Urejali so spiske, postavljali štabe čet, formirali čete itd. Popoldne so se kopali v Zdravilišču, nato so imeli razne fizikalne vaje, pa tudi inštruktor za predvojaško vzgojo je že pričel z vajami.

V torek 29. junija je brigada že začela delati. 10 mladincev je delalo pri gozdni upravi, 119 mladincev je čistilo progo. Očistili so 450 m dvotirne proge in pri tem prekoračili normo za 20 odstotkov.

V sredo 30. junija je brigada odšla. Pred odhodom so še imeli skupno kino predstavo.

Pri poslavljanju so brigadirji obljubili, da se ne vrnejo prej dokler si ne priborijo naslova »Udarna brigada«. Iz zbora pred odhodom so poslali resolucijo tov. Mici Šlandrovi v kateri ji pišejo takole:

»Učenci v gospodarstvu iz okraja Celje-okolica smo sestavili svojo delovno brigado in odhajamo danes na gradnjo proge Dutovlje—Sežana.

Nadali smo si Vaše borbeno ime in prosimo, da nam ga dovolite nositi.

Odhajamo v dneh, ko se vse delavstvo širom naše domovine bori in dela, da bi pokazalo čimvečjo pripravljenost pri delu za izgradnjo socializma, da bi pokazalo, da je naša Partija edini pravi vodja delovnega ljudstva. To hočemo dokazati tudi mi, in obljubljamo Vam kot prvoborki NOB in V. Kongresu KPJ.

Ob odhodu obljubljamo, da se ne vrnejo prej dokler ne postane naša brigada udarna. Odhajamo pa na delo tudi s ciljem, da se bo vsak izmed nas politično čimbolj izobrazil, da bomo od učencev v gospodarstvu sedaj, postali čimprej dobri in zavestni mojstri svojih poklicev.

Obljubljamo, da bomo s svojim delom dokazali in se tako dvignili, da bo vsak izmed nas vreden, da postane član SKOJ-a in kasneje član Komunistične partije Jugoslavije.

Prosimo Vas, da prenesete naše brigadne pozdrave V. Kongresu KPJ.

Zivela borka Mica Šlander!

Zivela KP Jugoslavije!

Zivel V. Kongres KPJ!

Pred odhodom pošiljajo vsi brigadirji tople pozdrave svojim starišem, sorodnikom in mladinskim aktivom.

Med najboljšimi delavci

V tovarni sadnih sokov dela že od osvoboditve tov. Hribar Milan. Ze od prvega dne nastopa službe je pokazal vsestransko zanimanje za stroko. Kot praktikant se je tov. Hribar trudil, da bi od starejših in izkušenih delavcev v čim krajšem času pridobil potrebno strokovno znanje, kar se mu je tudi v polni meri posrečilo. Ni pa se zadovoljil samo s praktičnim delom, temveč se je med prvimi prijavil v strokovni tečaj za kvalificirane delavce, med najboljšimi delavci tovarne in vodi eno izmeno v oddelku za soke. S svojim požrtvovalnim delom bi si že zdavnaj zaslužil naziv udarnika. Da se to do sedaj ni zgodilo, je le dokaz, da komisija za izum in racionalizacijo v sindikatu ne dela, kakor bi morala.

Tovariš Hribar ni samo delavec, ki ga lahko ob vsakem dnevnem času vidiš v tovarni, ker tudi v času, ko ni v službi, pomaga tam, kjer primanjkuje vodilnega strokovnega kadra, temveč je tudi dober mladinec in član sindikata. To potrjuje tudi dejstvo, da je bil na občnem zboru izvoljen v upravni odbor podružnice. Kot vodja druge mladinske brigade je tov. Hribar v tovarni splošno priljubljen, ne samo med mladino, temveč med vsem delovnim kolektivom. Uprava podjetja ga je z ozirom na bližajočo sadno sezono določila za vodjo pulpne postaje v Ptuj, ki bo kot prvi oddelek nove sadne tovarne že to leto obratovala. Na njegovi nadaljnji poti mu želimo še mnogo uspehov.

Solak Alfred

ŠAH

Simultanka v Rogaški Slatini

Šahovski aktiv Kidričeve gimnazije v Rog. Slatini je priredil simultanko, ki jo je igral tov. J. Grašer iz Rog. Slatine. Simultanke se je udeležilo 25 mladincev. Tov. Grašer J. je dobil 21 partij, 3 izgubil proti Kores J., Podobnik F. in Štrahar A., remiziral pa eno proti Plemenitaš J.

Dne 20. 6. je gostoval v Rog. Slatini FA Kustošija iz Zagreba in igral prijateljsko tekmo s sekcijo Edinstva. Zmagali so domačini z rezultatom 10:4.

Rezultati gorske conske dirke v Šoštanj

V Šoštanju so bile dne 4. julija 1948 gorske conske dirke na progi dolžine 11,200 km. Rezultati so sledeči:

Prikolice:

1. Zupančič (Celje) BMW 750, čas 14' 45" povpr. brzina 45-55 km/h
2. Testen (Celje) Bianchi 500, čas 16' 37" 2, pov. brina 40-44 km/h
Solo: nad 350

1. Sah (Celje) BMW 600, čas 13' 18" 1 povpr. brzina 50-52 km/h
2. Biršič (Celje) Zündapp 600, čas 13' 27", brzina 49-96 km/h
od 250 do 350:

1. Vovšek (Celje) Viktoria 13' 30" 2 povpr. brz. 49-76 km/h
2. Forte (Trbovlje) DKW 350 13' 31" 1 povpr. brz. 49-71 km/h

3. Koren (Šoštanj) DKW 350 17' 30" 2 povpr. čas 39-33 km/h
od 200 do 250

1. Ivic (Trbovlje) Panter 13' 28" 2 povpr. brz. 49-88 km/h
2. Leskovšek (Celje) Puch 350 13' 51" povpr. brz. 48-52 km/h

3. Pusovnik (Šoštanj) Viktoria 200 14' 17" 4 povpr. brz. 47-02 km/h
do 200

1. Pepel (Šoštanj) DKW 98 14' 14" 3 povpr. brz. 47-20 km/h
2. Smeh (Celje) NSU 125 14' 15" povpr. brz. 47-16 km/h

Najboljši čas izven konkurence Mažeron, Maribor, Zündapp 600 čas 12' 44" 2 povpr. brz. 52-76 km/h.

KINO

Kino DOM od 9. do 16. julija
sovjetski umetniški film
ČAROBNO ZRNO

Potujoči kino Celje-okolica predvaja
sovjetski film
POMLADNA PESEM

predfilm: Lovci na koralje in gobe
Rimske Toplice 10. julija ob 20. uri
Gomilsko 11. julija ob 16. uri
Vransko 11. julija ob 20. uri
Mozirje 12. julija ob 20. uri
Gornji grad 13. julija ob 20. uri
Ljubno 14. julija ob 20. uri
Polzela 16. julija ob 20. uri
Zdravil. Novo Celje 17. julija ob 20. uri
Liboje 17. julija ob 17. uri
Kozje 18. julija ob 16. in 20. uri

V NAJEM vzamem pianino ali harmonij proti primernemu mesečnemu plačilu.
Tome Jernej
Mohorjeva tiskarna

DVOOBNO STANOVANJE s plinom v Mariboru zamenjam za enakega v Celju. Ponudbe pod »Takoj« na upravo Celjskega tednika.

Poročila sta se v Celju; Ivan Raček, trgovski poslovodja in Bec Alojzija, uradnica. Obilo sreče!

Uslužnostna podjetja MLO Celje

nudijo svoje usluge širokim ljudskim množicam v svojih obratih:

MIZARSTVO

Uprava: Stanetova ulica telef. 382

POMOŽNI STAVBNI OBRATI

Uprava: Trg Svobode 10 telef. 257

- a) SLIKARSTVO IN PLESKARSTVO telef. 83
- b) KRISTALIJA (Brusilnica stekla) telef. 315
- c) CEMENTARSTVO IN KAMNOSEŠTVO telef. 271
- d) PEČARSTVO

INSTALACIJE

Uprava: Vodnikova ulica telef. 56

- a) INSTALACIJE
- b) KLJUČAVNIČARSTVO
- c) KLEPARSTVO

OBRTNE DELAVNICE

Uprava: Trg Svobode 10 telef. 127

- a) VULKAN
- b) MEHANIČNA DELAVNICA
- c) FINOMEHANIČNA DELAVNICA telef. 203
- d) ELEKTROINSTALACIJE telef. 240
- e) BRIVNICE

OBLAČILNE DELAVNICE

Uprava: Trg Svobode 10 telef. 258

- a) ŠIVALNICA
- b) IZDELOVALNICA PREŠITIH ODEJ
- c) TAPETNIŠTVO
- d) KROJAŠTVO telef. 234
- e) ČEVLJARSTVO
- f) KLOBUČARNA IN MODISTINJA